

NASLOV PREJEMNIKA:

(poštnina plačana v gotovini)

dogovori

glasilo občinske konference SZDL Ljubljana — center

VARNOSTNA KULTURA IN SAMOINICIATIVNOST
DELAVCEV IN OBČANOV JE OSNOVA DRUŽBENE
SAMOZAŠČITE

Varnostna kultura

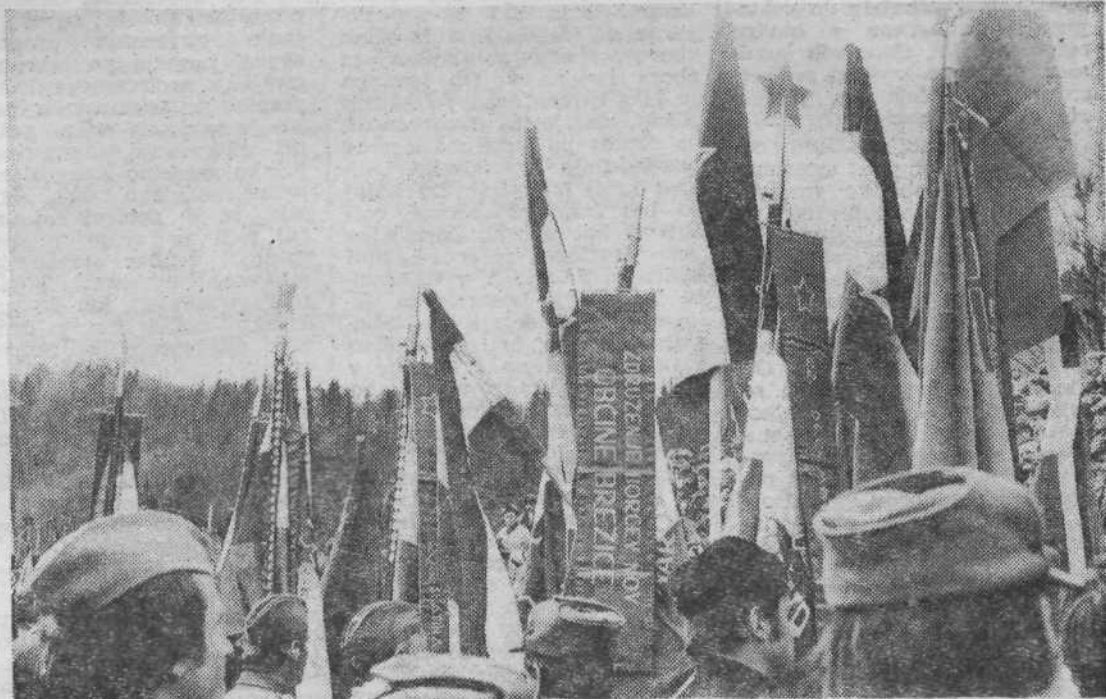
Med posvetovanja, ki jih organizira občinska konferenca SZDL v sodelovanju s krajevnimi organizacijami SZDL v občini Ljubljana Center v naporih za uspešnejše ustavno preoblikovanje krajevnih skupnosti sodi tudi zadnje o organiziranosti ljudskega odpora in zlasti družbene samozaščite, ki je bilo 16. junija v krajevni skupnosti Gradišče. Navzoči so bili vsi predstavniki krajevnih skupnosti in drugi delavci na tem področju. Namen posvetovanja je bil ugotoviti, kako v praksi poteka organiziranje družbene samozaščite in kakšne oblike samoiniciativnosti smo že uspeli razviti. Iz poročil je bilo razvidno, da take izkušnje v krajevnih skupnostih že obstajajo in da je na njih potrebno graditi dalje.

Vprašanje varnostne ocene je bilo upravičeno posebej izpostavljeno. Enotna je bila ugotovitev, da mora izhajati iz temeljitega poznavanja določenega okolja oziroma položaja, da se pri tem ne kaže zanašati na druge oziroma le na spoznanja izven nas, biti mora odraz in sestavni del organiziranosti delavcev in občanov od zborov stanovalcev, hišnih svetov do organizacij združenega dela in krajevnih skupnosti.

Posvetovanje je opozorilo še na naloge v zvezi z normativnim urejanjem tega področja, na nujnost stalnega informiranja delavcev in občanov o vseh pomembnih vprašanjih, ki so povezana z našo varnostjo, koordiniranim delovanjem vseh subjektov v krajevni skupnosti, kadrovskimi vprašanji in stalnimi vprašanji in stalnim usposabljanjem delovnih ljudi in občanov za te naloge.

Sprejet je bil sklep, da konference krajevnih organizacij SZDL v septembru t.l. pripravijo problemsko konferenco o organiziranju ljudske obrambe in družbene samozaščite na svojem področju, ocenijo delo ter se dogovorijo o nadaljnjih nalogah in nosilcih.

J.Š.

4. JULIJ — DAN BORCA. Tudi letos smo praznovali slovesno dan borca, obletnico vstaje, ko je politburo KPJ pozval vse jugoslovanske narode k oboroženemu upor. Praznovanje tega dne preveva skupna vsebina in ideja, pa če so prireditve ob tem prazniku še tako različne po obsegu in vsebini. Predvsem je tem prireditvam skupno obnavljanje spominov na nepozaben čas NOB in ljudske revolucije. Vedno znova oživi zavest o vrednosti dejanj in ljudi, o vrednosti vsega kar označujemo kot svežo revolucionarno izročilo NOB. Prav to pa je tudi danes eden od pogojev za premagovanje ovir na poti graditve samoupravne socialistične družbe in uspešnega gospodarskega in socialnega razvoja.

DELEGATI IN DELEGACIJE POSTAJAJO SESTAVNI DEL SAMOUPRAVLJANJA

Delegatstvo sprejeto

V pripravah na volitve 1978 posvečamo tudi v naši občini posebno pozornost oceni delovanja delegatskega skupščinskega sistema. Ta namen je imela tudi 6. seja občinske konference SZDL Ljubljana Center, ki je bila v četrtek, 30. junija 1977. Gre za široko frontno družbenopolitično akcijo, ki naj zagotovi najboljše priprave na volitve.

V uvodnih besedah je Jože Pacek, predsednik sveta za družbeno-politični sistem pri občinski konferenci SZDL, najprej opozoril na ugotovitve, ki izhajajo iz dosedanjih ocen delovanja delegatskega sistema v temeljnih ter drugih organizacijah združenega dela in skupnostih, v krajevnih skupnostih, samoupravnih interesnih skupnostih in skupščini občine. Ne-sporna je ugotovitev, da nas kljub temu, da delegatski sistem deluje šele tri leta in da smo pravzaprav šele na začet-

ku, že hrabrijo pomembni rezultati. V delegatsko odločanje se vključuje vedno večje število delavcev in krajanov, ki tako sami postajajo nosilci nadaljnje izgradnje samoupravne socialistične družbe. Ocene pa bodo morale odgovoriti tudi na vprašanje, ali so delovni ljudje in občani v vseh sredinah že lahko preko delegatov izražali svoje interese, ali je vloga delegatov v naši družbi že prevladujoča, ali predstavlja novo kvaliteto družbenopolitičnega dela, ko se nepo-

sredni interesi uveljavljajo po najbolj demokratični poti usklajevanja, in ali se tako odloča tudi o širših družbenih vprašanjih.

Iz prvih ocen je razvidno, da je uspešnost delovanja delegatskega skupščinskega sistema in odločanja delegatov tesno povezano s stopnjo razvoja samoupravnih odnosov in delovanja družbenopolitičnih organizacij v temeljih naše družbe. Uspešnejše je delo tistih delegatov in delegacij, kjer ti že postajajo sestavni del samoupravljanja. Za uveljavljanje takega položaja delegatov in delegacij so marsikje tudi že mnogo storili, čeprav je istočasno potrebno ugotoviti, da so delegati in delegacije še vedno premalo povezani z delovnimi ljudmi in občani, z njihovimi družbenopolitičnimi organizacijami, samoupravnimi organi, in da je

Nadaljevanje na 2. strani

PRED DNEVI JE BIL MOSTEC PRIČA PRVEMU SLOVENSKEMU ZBORU INVALIDOV

Srečanje invalidov 77

Ne medsebojno tekmovanje, temveč sporočilo, kaj vse je moč doseči z voljo in vero vase

V nedeljo, 27. junija, so se, na pobudo zveze vojnih in vojaških invalidov, srečali predstavniki večine slovenskih društev in drugih združenj invalidov naše republike. Poleg športnih srečanj je bil organiziran tudi miting s kulturnim programom.

Mislimo na invalide — odpravljajmo ovire

»So stvari, ki se zde navadnemu človeku enostavne, lahke. Iste stvari so za invalida hud in nerešljiv problem, vendar nerešljiv le brez družbene pomoči; s pomočjo nas vseh pa ni nerešljivih problemov. Invalidi potrebujejo več moči, če hočejo v korak z ostalimi. To moč imajo in so se pri-

pravljene potruditi, zato jih ne smemo izločevati. Uvrstiti jih moramo v iste čete z zdravimi — in poskrbeti za take pogoje, da bodo v teh četah tudi res lahko enakomerno korakali. Z drugimi besedami: družba naj invalida sprejme kot enakopravnega in naj mu da ob tem možnost, da bo res enakopraven...«

Tako je med drugim dejal

Rado Pehaček, predsednik mestnega odbora ZZB NOV Ljubljana, ko je razčlenjeval misel o tem, da družba materialno stanje invalidov sicer zadovoljivo rešuje — manj, pravzaprav skoraj nič pa se slaba pokretnost oziroma vezanost na vozičke upošteva pri projektiranju in graditvi stanovanj, poslovnih zgradb, ulic in drugih objektov.

Sita vrana lačne ne vidi

Zdravemu človeku je seveda takšna problematika odmaknjena, z njo se, sam po sebi,

praktično ne srečuje (razen mogoče novopečenih očkov in mamic, ki so jim, zaradi otroških vozičkov, marsikatera mesta, predvsem prehodi čez ceste in trgovine, slabše ali celo popolnoma nedostopna).

Manj pa se zanemarjanje te problematike lahko opravičuje arhitektom projektantom in izvajalcem gradbenih del: kaj malo truda bi bilo potrebnega, da bi med svoje, bolj ali manj tehtne kriterije vnesli tudi take, ki zahtevajo za vse prehode in dohode tudi možnost samostojnega premikanja ljudi, ki so vezani na svoje invalidske vozičke oziroma druga pomagala pri svojem gibanju.

Kot že rečeno — ni vse samo v denarju, s katerim naša družba seveda ne skopari; stori moramo vendarle več kot

to. Šele, ko ne bo več naš sosed, soobčan vezan le na določene dele svojega oziroma našega okolja — pač zaradi neustreznih arhitektonskih rešitev — temveč se bo lahko prosto gibal povsod tam, kjer delamo in živimo, bodo »besede meso postale«.

Mnogo takih in podobnih misli je bilo izrečenih že na raznih srečanjih invalidov in drugih zboreh, posvečenih tej tematiki. Prav tako je bila temu namenjena tudi omenjena slovenska prireditve v Ljubljani; še bolj pa je bila namenjena pokazati vsem, predvsem pa še svojim sotovarišem, ki še ne vedo, kako se vključiti v kar najbolj normalno življenje, kaj znore volja in vztrajnost pri premostitvi težav ob izgubi tega ali onega dela telesa.

Mišo Javornik

